

[Malchau.]

Ifølge Lovforslagets § 5 er der en Del Bygninger og Anlæg under forskellige Ministerier og Institutioner, som er undtaget fra at komme direkte ind under Bestemmelserne i Loven om Bygningsdirektoratets Virksomhed, som denne er udformet i §§ 2—4. Jeg er ikke sikker paa, om det ikke vilde have været heldigt, hvis endnu flere af Statens Bygninger, ogsaa af dem, der hører under de i § 5, Stk. 1, nævnte Ministerier, var kommet ind under Bygningsdirektoratet, saa dets Virkefelt og Myndighed var blevet endnu større, end Tilfældet nu bliver. En Sag, der er kommet til Offentlighedens Kundskab de sidste Dage angaaende de nærmere Omstændigheder og Udgifter ved Ombygning af en Ejendom, der skal bebos af en højtstaaende Officer, taler i hvert Fald efter min Mening absolut herfor.

Jeg finder, at Bestemmelserne i § 6 om Tilvejebringelse af et Arkiv af Tegninger m. m. af Statens Bygninger og om Indsamling af statistiske Oplysninger om Prisforhold vedrørende Byggeriet kan blive af overordentlig stor Betydning i Fremtiden.

Bygningsinspektørerne bibeholdes efter Lovforslaget som hidtil, og som Chef for Bygningsdirektoratet skal ansættes en Direktør med administrativ Evne og med Indsigt i de under Direktoratet henlagte Forretningsomraader.

Jeg lægger imidlertid megen Vægt paa Bestemmelserne i Lovforslaget § 7, Stk. 2, hvorefter der som tekniske Konsulenter for Direktoratet kan ansættes baade en Arkitekt og en Ingeniør samt i øvrigt antages sagkyndige i fornødent Omfang. Man har herved skabt Sikkerhed for, at Direktoratet raader over den tilstrækkelige Sagkundskab, det vil sige Folk med Erfaring fra det praktiske Livs Arbejde.

Med de rette Mænd i dette Direktorat og med Nyordningen ført ud i Livet efter saavel Lovens Aand som dens Bogstav vil jeg tro, at vi her har naaet et Resultat, hvorefter Forholdene vedrørende Statens Bygninger bliver ledet ind paa Baner, som dels vil faa megen Kritik til at forstumme, dels faa megen praktisk og økonomisk Betydning. Da jeg er helt enig i saavel Lovforslagets Helhed som dets Enkeltheder, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen, idet jeg ogsaa gaar ud fra, at ærede Medlemmer har gjort sig bekendt med den af Udvalget afgivne Betænkning.

Jeg skal herefter paa mit Partis Vegne

anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Axel Christensen: Naar vi staar over for et Lovforslag som det, der foreligger her, er der Grund til at spørge, hvorvidt det tjener noget praktisk Formaal at faa denne Nyordning gennemført inden for Administrationen: Oprettelsen af et saakaldet Statens Bygningsdirektorat. Men hvis vi samtidig gør os klart, hvor stort et Omfang Statens Bygningsvæsen egentlig har, maa man nærmest forbavses over, at en Centralisation ikke er gennemført for mange Aar siden. Det er sikkert rigtigt, som det fra anden Side er fremhævet, bl. a. ved Sagens Behandling i Folketinget, at der har været forskellige Byggeforskeligheder, som Staten har beskæftiget sig med gennem Aarene, der vilde være blevet gennemført paa en anden Maade, hvis en Centraladministration paa det her omhandlede Omraade var sket for Aar tilbage. Det fremgaar ogsaa af de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, at man gentagne Gange har forsøgt at faa gennemført en Reform, som kunde løse det Spørgsmaal, Lovforslaget omhandler.

Det er ikke min Hensigt at ville rette Angreb eller Bebrejdelser over for Statens Byggeforetager; jeg vil tro, de hidtil er gennemført saa godt, som man nu engang med den tekniske Assistance, de enkelte Ministerier har haft til Raadighed, har kunnet forlange; men det kan jo ikke være andet, end at det Organ, der her er Tale om at skabe, maa betyde en meget væsentlig Støtte for det omfattende Arbejde, der udføres inden for saavel Nybyggeriet som de store Reparations- og Ombygningsarbejder, Statens Byggeri omfatter. Vi er derfor fra mit Partis Side særdeles tilfredse med, at Spørgsmaalet er rejst paa ny, og vi takker den højtærede Indenrigsminister for Lovforslagets Fremsættelse.

Man siger jo ellers ofte, at naar der oprettes en ny Institution, besværliggør man Livets Funktioner, men der er, saa vidt vi kan se, ikke Tale om at besværliggøre Forholdene gennem denne Reform, men tværtimod at tilføre Administrationen en virkelig sagkyndig Assistance — en Assistance, som bortset fra, at den maaske til enkelte Sider føles noget uheldig eller ubelejlig, nok i det lange Løb skal vise sig at være en Foranstaltning, der bliver meget værdifuld for alt offentligt Byggeri.

Jeg synes, det er indlysende rigtigt, at de store Millionbeløb, der er Tale om inden for de Omraader, Bygningsdirek-